

fræber sig for i høi Grad at varetage Matrosernes Interesse, hvorved der undgaaes mange Stridigheder og Processer, som ellers vilde gaae til Søretten, og dette Forhold er i og for sig meget gunligt for Søfolk. Det vil sees, at Regjeringen har indhentet Erklæring fra forskjellige Steder og forskjellige Myndigheder, og idet jeg omtaler dette, skal jeg i Forbigaaende bemærke, at jeg beklager, at den høitærede Minister ikke har henvendt sig til en Institution, som jeg har den Ære at forestaae her i Kjøbenhavn, da den høitærede Minister ellers pleier at vise megen Velvillie mod denne Forening. Den, som nærmest varetager den simple Matroses Interesse, er Sømandsforeningen i Kjøbenhavn, men Sømandsforeningen har ikke indstillet til Regjeringen at ophæve Vaterskoutsinstitutionen, da det maatte erkjendes, at den i mange Tilfælde har virket til Gavn; den har derimod indstillet til Regjeringen at ophæve den Afgift, der hviler paa Søfolk paa Grund af Vaterskoutinstitutionen. Naar jeg betragter Vaterskoutinstitutionen paa denne Maade og væsentlig anseer Vaterskouten for Forligscommisfær, som den mæglende Mand mellem overordnede og underordnede Søfolk, saa maa man helst til en saadan Post have ældre Sømand, Mænd, som forstaae Søfolk, til hvem Søfolk kunne see op, og for hvem de have Agtelse og Respekt, og det bliver derfor ingenlunde nogen let Sag at finde Mænd, der egne sig til at blive Vaterskouter; men naar man nu erkjender, at dette ikke er let, saa forekommer det mig at være noget hurtigt henkastet at sige: Vi skulde hele Landet rundt holde Vaterskouter. Drøer man da i Provindserne at kunne finde Folk, som ville varetage Søfolks Interesse paa hvert enkelt Sted paa den Maade, som her forlanges? Det er ikke nok at tage Guldmægtige, sem sidde paa et Contoir eller en Mand af Voldvæjenet og sige: Du skal være Vaterskout, hos Dig skulle Forhyringscontracter afsluttes, hos Dig skulle de faae Afregninger opgjorte; det er ikke dette, hvorpaa det kommer an. Det kommer ikke an paa Pengene frem og tilbage, nei, det, hvorpaa det kommer an, er, sem jeg har søgt at fremstille det, det mæglende Element, som er tilstede hos Va-

terskouten. Derfor kan jeg ingenlunde indrømme Rigtigheden af, at man har villet sprede denne Institution over hele Landet, saameget mindre, som jeg maa være enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup) i — det er idetmindste ikke mig bekendt — at der ikke fra noget Sted i Landet er indløbet Klager over, at man manglede en saadan Institution eller har følt noget Savn af den Slags, hvorimod der virkelig fra Kjøbenhavn er kommet Opfordring til Regjeringen om at bevare denne Institution her. Dette bliver for mig endnu mere besynderligt, naar jeg seer paa § 6. Denne Paragraph, som jo er et Stykke Politivedtægt, siger, at Vaterskouten skal sørge for, at Mandskabet møder ombord. Men dette er ikke Noget, som Vaterskouten kan sørge for paa anden Maade end ved at henvende sig til Politiet; derved, at han kjender de Smuthuller, hvor Folkene kunne finde Logis og hvor de ere blevne tilbage, kan han lade dem hente derfra og bringe ombord. Men dette Forhold bliver endnu besynderligere, naar dette skal udstrækkes til alle lignende Embedsmænd i Provindserne, saa at der ogsaa da skulle paalægges dem denne Politimyndighed, og de skulle sørge for, at Folkene komme ombord; ogsaa med Hensyn hertil forekommer det mig, at denne Udsprenting af Institutionen til de øvrige Dele af Landet, ikke vil være rigtig. — Seg maa omtale den Afgift, som erlægges af Søfolk til Vaterskouten for disse Forhyringscontracters Bedkommende. Man maa ikke tro, at det er en reen Bagatel, thi det er det virkelig ikke. Den skal jo erlægges — hvad der ogsaa er fremhævet af den ærede foregaaende Taler — af Folk, som have en meget ringe Indtægt. Naar nu f. Ex. en gift Matros, som har 16 Rd. i Hyre og maaskee en talrig Familie hjemme, og derfor selv nyder kun lidt godt af de 16 Rd., er borte 2—3 Mar og paa een Gang skal betale Vaterskouten en Skilling af Valeren baade af det, han selv har brugt, og af det, Familien har brugt, saa er det ingenlunde saa lidt for ham, sem man antager. Etkjøndt jeg ikke vil urgere det, da mine Forestillinger i den Henseende ikke ere ganske klare, vil jeg